

Вино на мѣста отъ водѫтъ по много ще бѫде, но на нѣкои мѣста, каквото кѫдѣ Цариградъ, водата ще бѫде по-кѫтъ и отъ виното. Блажното масло ще бѫде скѫпо, а дървеното ще бѫде доста, (ако бы да ся яде само когато има разрѣшеніе; ако ли не гледатъ на разрѣшеніята и зематъ да го ядѫтъ и прѣзъ велики пости ще бѫде кѫтъ). Рыба ще има но ще бѫде скѫпа за въ днитѣ на разрѣшеніята и не ще могѫтъ своромасытѣ да си купятъ, освѣнь ако си уловятъ; но срѣда и петькъ тѣ не быва да ядѫтъ рыбѫ, защото остава хатжръ на боба, и ся отваря на духовниците работѣ. Раки тѣзъ годинѣ нѣма да видимъ, защото отъ нѣкоиъ годинѣ на самъ тѣзи животни сѫ ся много кѣрдисали въ уращисваніето за напрѣдваніето на Бѣлгаритѣ. Мидитѣ ще бѫдѫтъ болъ по всичкытѣ крайморски мѣста, а най-вече въ Цариградъ дѣто и охлювитѣ не сѫ кесатъ. Отъ другытѣ произведеніи медътъ ще бѫде и той кѫтъ, защото по опачинството на врѣмената, дошло е редъ щото оситѣ и брѣмбалитѣ да берѫтъ медъ а па пчелитѣ—пелинъ, за туй и хората ще валятъ повече на пелиня и то на хубавыя; малко ще бѫдѫтъ онѣзъ които ще пїйтъ бозж и за туй тъя ще е най евтеното питie прѣзъ тѣзи годинѣ. Коприната ще бѫде болъ, ако сторятъ всичкытѣ бубы да заўѣйтъ пижкули.